

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7168/2021
25.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Зорана Хацића, Драгане Миросављевић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Недељков, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Привредни суд у Пожаревцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Пожаревцу, ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 178/21(2020) од 05.08.2021. године, у седници већа одржаној дана 25.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 178/21(2020) од 05.08.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 178/21(2020) од 05.08.2021. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 178/21(2020) од 05.08.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована, жалба тужиле и потврђено решење Основног суда у Пожаревцу Прр 318/20 од 23.02.2021. године, којим је тужба у овој правној ствари поднета 16.06.2020. године одбачена, као неблагоприятна. Ставом другим изреке одбијен је, као неоснован, захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиле, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажним решењем одбачена је, као неблагоприятна, тужба за исплату новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Пожаревцу Ст 18/2010 (Ст 8/2007), јер је поднета након протекла законом одређеног рока за њено подношење, прописаног чланом 26. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС” бр. 40/2015)

Врховни касациони суд је размотрио правне разлоге на којима су заснована решења нижестепених судова и наводе изнете у ревизији тужиле, па је установио да у овој парници нема услова за примену института изузетне дозвољености ревизије.

Примена овог института је резервисана за питања из домена примене материјалног права. У ревизији тужиле се указује на питања процесног права у поступку оцене благовремености тужбе, што нису разлози за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиле ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је применом члана 404. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 420, у вези члана 441. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а ставом 2. истог члана је прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 16.06.2020. године, са захтевом за исплату новчаног обештећења у износу од 3.000 евра у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан исплате. Првостепено решењем донето је 23.02.2021. године. Другостепено решење донето је 05.08.2021. године.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000

евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија тужиље није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**